

رون سیند

لومړی شعري ټولګه

محمود (حمیدزی)

Ketabton.com

دکتاب پیژند پانیه

نوم: رونی سیند

لیکوال، شاعر: محمود حمیدزی

کمپوزر: محمود حمیدزی

دقلمی لیکنی نیته: ۱۳۹۳-۱۳۹۴-۱۳۹۵-۱۳۹۶-۱۳۹۷-۱۳۹۸

۱۳۹۹ هجری لمریز کالونه

ڊالی

په ډېره مینه ډاکټاب خپل لراوبر پښتنو ورنوته ډالی کوم،
هیله لرم زما ډالی راڅخه زما غیور قام قبوله کړې!
دهغي ورځي دراتلو په هیله شیبې شمارم : کوم ورځ چي
زموږ ترمنځ د ډیورنډ کر غیر نه کربنه نه وي اوموږ پښتانه
پریوه تگر سره راغونډیو.

رون سڀيند

زما شعرونه، نظمنه زما مفڪوري (آندونه)، غوبنتي، هيلي، مينه، ڪرڪه .. ستاسو درنو لوستونڪو مخته ٻڌي. ماپه خپلوشعرونو، نظمنو ڪي يوازي اويوازي داسلام، هيواد، پڻتوڙبي اڀوند يادوني ڪري دي اوخيل په آندمي هڻه نه ده ڪري ترڻو ويونڪي ڪري اودزيان ڇهه پرڏي لاري تگ ڪولوته وهڻوم، هيله ده تاسو زما په شعر ڪي بي حياتي، فحشا او ناروا مستي مه لٿوئ، زما په ڪمزوري شعر ڪي آند ڪوونڪي واوسئ اوڊسپرلو ورسته داسلامي احڪامو اوڀنتي ڪلتور مخالفه ڪه خدای جل جلاله مڪره ڪومه لارڻوونه سوئ وي عمل مه پري ڪوئ.

الله جل جلاله ته لاسونه لپه ڪوم چي زما درهغو خطاوو (تيروتنو) دي راتي رسي ڪوم چي زه نه يم پوهيدلي اوما وگري بدي او دزيان ڇهه ڏي لاري ته رابلي وي. زه داتولي هيلي دخيل غرور لڪبله ستاسو درنوڇهه نه ڪوم اونه هم دا وايم چي هرور به زما په شعر ڪي گٽورڇه شتون ولري: بلڪي زه دخيل هغه گناه اوزيان ڇهه ڏارڪوم ڪوم چي خدای جل جلاله مڪره زما دشعرونو لڪبله به ما اويا هم لوستونڪي ته رسيڙي.

زما يوبله هيله دخپلوشعرونو اڀوند داده چي زه هيله ڪوم چي زما شعر دي هيڻ وخت هم ڪوم لوستونڪي، ويونڪي دموسيقي دآلوسره نه زمزمه ڪوي، زه نه غوارم ڪوم ڪس زما شعر دموسيقي دآلوسره زمزمه يا ووايي، زه هيڻ ڪوم چاته دا اجازه نه ورڪوم چي زما ناچيزه شعرونه دموسيقي دآلوسره په هيڻ صورت او هيڻ وخت ڪي وٿولي. زما داهيله هم زما دغرور لڪبله نه ده! زه هيله لرم ما حقير په خپلو دعگانوڪي هير نڪري. په درنبت ستاسو ورور: محمود حميدزي.

***** ۲ *****

رون سپند

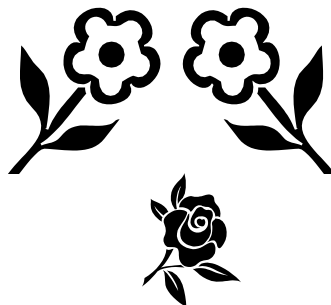
ناروا جنگ نه غوارم
 جنگه څه غواري زمور په غريب چم کي
 دوختونوچي نڅاکري بڼه په برم کي
 که يو ستري تري وري پروانکري
 بس چي ته نه يي خوشحال يو په هر دم کي

نه دي غوارو ورسه ورک سه بدمواپسي
 ستا غندو باندي مي رنگ خلاص سوقلم کي

سوله غوارو ټول غوښتونکي يو دسولي
 گوندي راشي سوله ليري موداغم کي

تورکارغان گرځي آزادپه تورو غروکي
 ښکاري ونيول کوتره خپل په چم کي

حميدزيه شونډان غوټ غوټ دي پري سوي
 صبروکړه لوی اجر ونه دي په زغم کي

رون سڀند

دخوبنی انځور

غزل شعرونه په گوندوسي هله
بن کي مرغان چي په نغموسي هله

دبنکلاگانو صفت نيست نابودسي
چي دجانان مخ په شغلوشي هله

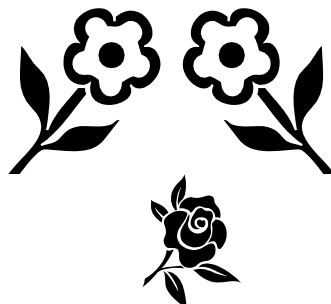
دملنگانو کچکولونه پريوځي
زما فقير چي په ليدوسي هله

قربان قربان ر غونه شور به جوړ کړي
چي دهيو ا دنوم په تپوسي هله

ز مور دکلي زلمي وبه خاندي
غږ چي دجنگ دختميدوسي هله

ليکه پري ليکه ټول پندونه ليکه
چي دي قلم په خوځيدوسي هله

حميدزي نه غورم پښتون جداوي
دجدايي په ورکيدوسي هله

رون سیند

د ناروا جنګونو څخه ستړي یو
پوهه غواړم ناپوهي څخه خفه یم
توره پریرده په قلم زه بنایسته یم

تیارې نه غواړم په دې بنکلي میهن کې
د روښانو څراغ پوه بلیده یم

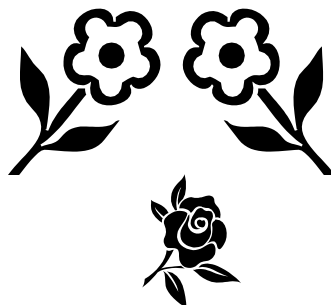
ولاړسه ورکه سه زموږ د بناره څخه لیري
خوارسی جنګه ستا د لاسه په گیله یم

تویان نسي نړولی ښه تکیه ده
د پوهانو په مانی باندي ډاډه یم

ستا شیدي څپي ما خوځوای نسی
غمه ستا په هر یو درد زه اموخته یم

بدې نه لرم په خپل مئین زرګي کې
په همدې باندي په تازه رنگینه یم

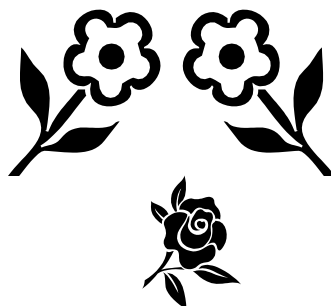
حمیدزیه تا وعدي کړي ټولې ماتې
زه ولاړیم واره ژوند به په وعده یم

رون سيند

پښتون ته

پښتون ولي زوريدلى
 دهاهسكه رالويدلى
 چي پري ظلم كړي بي ننگه
 اتحاد تر تښتيدلى
 چي خپل كور اوكلې پلوري
 هاپښتون نه دى سپيڅلى
 چي دپوهي دښمني كا
 كوم نادان دى تيرايستلى
 قام زخمي مي دى خالقه
 كوم ظالم په تيغ وهلى
 اتحاديوالى خپل كړه
 ستاغيرت نرى منلى
 خوب دي پريرده خان بيدار كړه
 دسهار لمر راختلى
 علم وكړه په اولاددي
 توره ډال دي نورسترى
 حميدزيه نيال تومبه
 نوبهار رارسيدلى

رون سڀند

دڙونڊلوري ژوري
دخوب تعبير ته مي حيله لتول
غمجن نصيب ته مي گيله لتول

دمدوستري لالهانده ومه
دمنزل لارکي مي دمه لتول

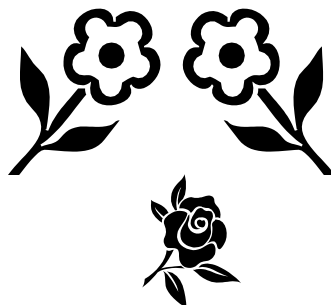
دکتابونوپه لوستلوبوخت وم
ديار ليدو ته مي پلمه لتول

ديڀنتوڙبي په معنا وو کي ورک
دمعناگانومي کره لتول

دنيموشپودتاريکي دوپري
دچم دپروکي مي ډيوه لتول

دقبرشپي راځندي هيري سولي
محشر ميدان کي مي سايه لتول

هغه جنون ووکه دميني زور و
حميدزي زهروکي خواږه لتول

رون سيند

يوالى

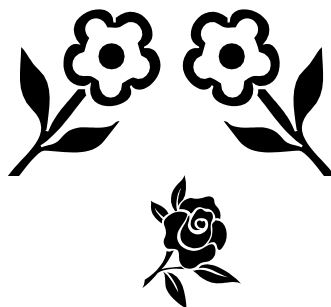
دکومو خلکو چي سنڌري په يودم پورته سي
دغليمانو دها سيمي نه قدم پورته سي

شپون چي ٽپي کوي په غرونوکي چي يوسئ خلکو
دهغه غرونونه زور جبر اوسيم پورته سي

ديپنتنو بدی بيان کري بنه پري خان کري ستری
درقيب خوله کي چي يي ژبه دلرم پورته سي

اخرت پلوري په دونيا باندي نادانه عالم
چي کوم عالم خخه باطل باندي قلم پورته سي

چي پښتانه زلمي غلام وينم په ژوند مرسمه
زما حميدزي خخه سلگی دسترگونم پورته سي

روپ سيند

پند

سريه سجده کښيرده الله (ج) ووايه
شکر اکره بس مولا ووايه

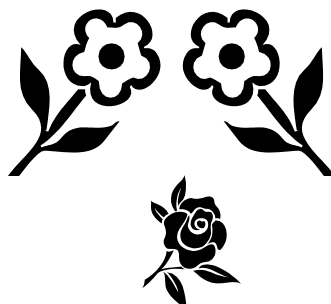
کړو گناهؤسه توبه وباسه
بس گناه نورنکرم رښتيا ووايه

دچم اوفريبه خخه ليره اوسه
فاريغه وخت کي هم ثنا ووايه

مغرورمه سه مال اولادباندي ته
دروغ ويل پريبرده صفا ووايه

خيال دي دورخ پوري يوسه گله
جنت دي غورم په ژرا ووايه

همدغه خاي دامتحن دي اوبس
وه حميدزي ته برملا ووايه

رون سیند

محبت دونیا مه کوه نادانه
مشغلاکړه په ذکر ونود سبحانه

حیادار سه خوپه علم شرم مه کړه
که نه ورسته به په جهل یې پښیمانه

محاجرسه دبدیوبدي مه کړه
نیکی کانه در هغوچي لري توانه

وفادار سه په وعده باندوفاکړه
پر قدم باندي قدم رده دجانانه

دبي ننگوياري مه کوه باننگ سه
دهیوادهرگوبڼه دي کړه ودانه

حاکمانوته سه بوټي درملو
ناروغانوته ارام ورکړه غوغانه

مرضونه دي کړه پاک دخپل زرگي سه
په بنیگنودی تازه کړه خپل ایمانه

یادیده دغریبانودی عدت کړه
دخوارانو مرستندوی اوسه مدامه

در بنستینو ملگري کوه بر بنده
په رښتیاکي کامیابي وي در آسمانه

رون سڀيند

حميدزي په هاوگروباورنه کا
هاوگري چي دورورسره په شروي

زه دپښتنو ترمنځ ناولي: دپورنډکرښه نه منم
که ديوال دپښتنو ترمنځ رارنگ سو
زيری راکړی هغه ورځ به سمه ښاد

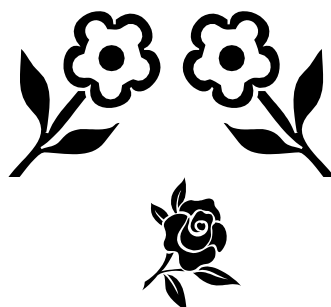
چي هیوادمو دسیالا نوسره سیال سي
راپاڅیږی جرري باسي دفساد

پاچاهي که بيله تاجه دي غوښتله
کچکول واخله دغمونومه کره یاد

ددي هسکو غروسرونو ته که ځیرسي
تاریخونه به برښیسي دجهاد

دجنگونو سلسلي به هله نه وي
چي مور ورک کړودخپل منځ څخه تضاد

حميدزي دپښتانه په نوم کرم پخر
پښتانه به تل ترتله وي آزاد

رون سيند

خدايه يوځای کړې پښتانه قومونه
ورڅخه ليري کړې درنه غمونه

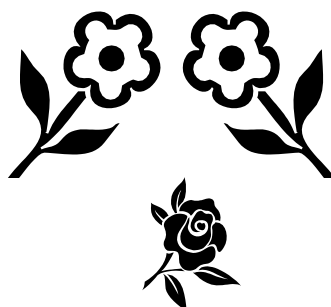
چې دوست دوښمن ته يوه خوله سي ټوله
قام پښتانه ته ورکړې داسي زړونه

چې اتحاد باندي خپل غبر اوچت کړي
وباسي زړوڅخه يې نفرتونه

چې چل اوفريب دخپل رقيب معلوم کړي
ورته ډالی کړي داسي هسک فکرونه

چې موترمنځ سي ورور وژني ختمي
راجور کړې خدايه دوجود زخمونه

دحميدزي ټاټوبي گل گلزار کړې
راکړې بادره دبههار گلونه

رون سڀند

ولي خفه نسّم ؟

دنيكى اودبدي ترمنځ سيالي ده

په دي چم كي دجنگ سولي دبنمني ده

دتوپكوبازارونوكي پيرگرم

دقلم په پيرودلوكي سوستي ده

دپر گناه پسي وردانگي سمندر

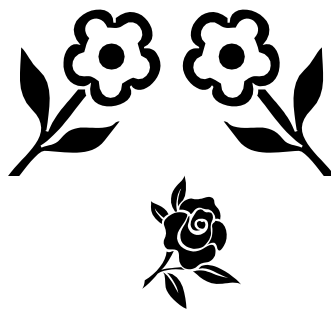
دثواب دگتي وتي بنه نيستي ده

په ظلمونوباندي خلك تكبركري

په دي كلي دجاهلوپاچاهي ده

حميدزيه ستايتوبي حكه واران دي

دي وگروسره مله بي علمي ده

رون سڀيند

توره ليلا

تور نقاب دي په مخ خور دي شاه ليلا
څه بنائيسټ درته درکړي پاک مولا

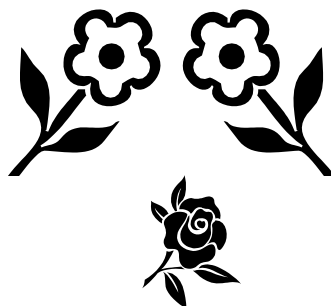
نصیبونه دهغوسي رابيداره
چي خپل سرتيت کړي ستامخ په ژړا

ته پاكي لري سپيڅلي يي گل رنگي
درتا څوک ده رنگي نه په دي دونيا

چي خرمخي ستايدن وکړي بنائسته سي
تاكي نور دي تجلي دي ستا په خوا

مئينان درته ولاړ په انتظار دي
ديدنونه دي کوي سهار بيگاه

حميدزيه ستا ليلا څومره بنائسته ده
خيال دي درومي دليلا لورته په غلا

رون سڀند

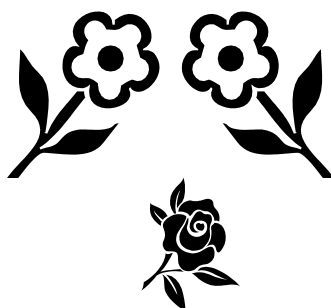
لاره ڪي ورڪ

لاره ڪي ورڪ بيا هم منزل لتوم
دميني اورڪي خان سوئل لتوم

دالهاموترمنح په چان لگيايم
دژوندخوبسيوته غزل لتوم

زره مي پرواز غوري دغرونوپه سر
دياردين ته لنڊمزل لتوم

خلگ دکانوپه اوبو اوبه سي
حميدزي سيندڪي اوبيدل لتوم

رون سيند

تله

خان سره حساب دي دبديو كړه
هم دي اندزه دخپل نيكيو كړه

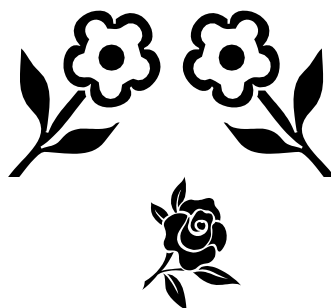
دوى سره ژوندون درته په كارنه دى
كركه اونفرت دبي ننگيو كړه

تاكه په هغواعتبارونكړو
ژوندكي دي تلابن دبنوسړيو كړه

تبرى يم ساقى راته يوجام راكړه
خلاص مي خوار وجود دبي وسيو كړه

داسي راته مه گوره پردى نه يم
راسره مجلس دخوشحاليو كړه

زه حميدى ليري دتقوايمه
ليري مي الله(ج) دنياكيو كړه

رون سيند

لادپنتون چم کي جنگونه ميشت دي!
دچم دپروکي مووږنه ميشت دي
دلته زمونږ خواکي غمونه ميشت دي

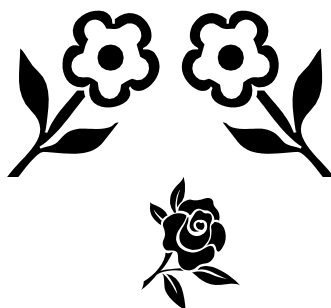
په سمندرکي داورونو غرک يو
لاموسينو کي نفرتونه ميشت دي

سيني کړئ خير ي هازرگي وگورئ
مئينو زروکي بس اورونه ميشت دي

سپرلي دژوندمو سپرلي نه دي پاتي
اوس مو سينو کي پر هرونه ميشت دي

ددي تاتوبي تاريخونه سووحي
دلته دجهل کاروانونه ميشت دي

حميدزي څنگه په کت کت و خاندم
لادپنتون چم کي جنگونه ميشت دي

رون سیند

چي ظالم وي په مظلومو
هاسري دلته پاچا دی

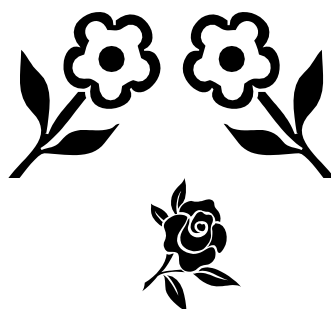
وېره نسته دالله(ج)سه
دلته ظلم برملا دی

وينه دلته مفته سويه
هرنادان يي په سودا دی

ورور د ورور دسرقاتل سی
درقيب دلاس امسا دی

خوبني نسته زړونه چوي
يوزره بل څخه جدا دی

حميدزی حق پک هيران يم
ژوندون سخت دی که هوسا دی

رون سڀيند

خومره بنڪلى مي محبوب دى
ڇه بنڪلا لري خيالونه دنگار
داسي بنڪاري چي باران وي دبهار

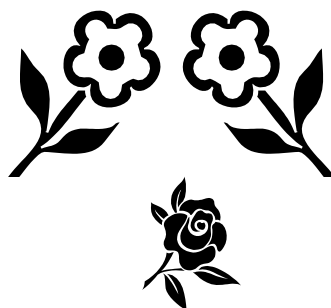
په خبرويى فضا سي معطره
چي خبري ڪري را اوري پري انوار

دبنڪلايى اندازه ڪولى نسم
زما جانان دى دهمه بنڪلوسردار

وه ديدن ته يى زمازره ناڪرار دى
راپه برخه يى مولاڪرى يو ديدار

نه يي حسن دي نرى ڪي موندل ڪيزى
نه ڇوڪ غبڙسي اوريدلى دماليار

حميدزى يى ڪتابونوڪي ديدن ڪرم
نورڪاته دي دگل سخت در هريوچار

رون سیند

چي پښتون وى

چي پښتون وي مل دهغه تل غيرت وي
سپين يي زړه وي هم پريمان به دجورت وي

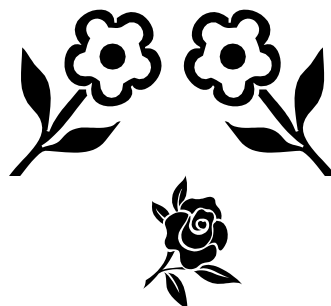
پښتانه كله دبل عزت ته گوري
وي ساتوونكى دعزت داىي خصلت وي

په پردو جاموكي خوب كله كواى سى
دبي ننگويي اخيستى لوى عبرت وي

لاس ردي تل دمظلومان په سرونو
دظالمومخته خندمل يي نصرت وي

په رښتيا سره خبري كړي بي عيبه
په وعده باندي و لاړ داىي عدت وي

دخپل قام بڼيگنه غواړي په هر حال كي
حميدزيه دپښتون تل سراوچت وي

رون سيند

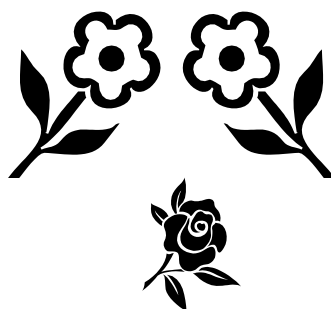
نري ته چي راغلم
سترگي مي خلاصي ڪري دونيا کي ومه
دخپل راتلونڪي غم ڙاڪي ومه

بس چي مي سترگو دانري وليده
دهغه وخت نه په خطا کي ومه

کوموچي يوبل ته کوهي کينله
دها وگرو په ڪلاڪي ومه

چي دبموني يي دگلانوڪول
دها تيرو اغزيه خواڪي ومه

حميدزي څنگه انتخاب وڪرمه
دنيڪ اوبدتر منح سوداڪي ومه

رون سڀند

ڊيور نڊتيل سوي ڪر بنه نه منم
زمورن ترمنخ دجبر ديوالونه دي
زمورن ترمنخ دجبر خنڀرونه دي

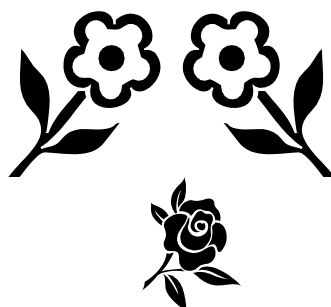
نه منم داستا فيصله نه منم
واوره اي رقيب به يوموزرونه دي

مورن پڻبتانه يويو جدا ڪيونه
ڇه ڪه اوس مومنخ ڪي داوڀشونه دي

مورن په دوونومونو تير ئي ستاي نسي
داناولي ستاچي ڪوم فڪرونه دي

زه دي ڊيورنڊ ترون ته ڙمن نه يم
لراوبر ڪي يومور وراڄونه دي

موردرنه په خواست خيل مڀنه نه غورو
ڊڪ مودننگونو تاريخونه دي

رون سيند

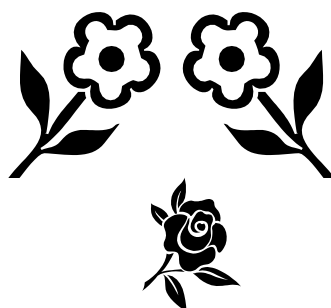
زه به علم و ڪرمه خبر اوسه
علم ڪي دهرڇه ڄاڻونه ڏي

نشم بيليدلي ڏخيل وروڇه
دا ڏيڻتني خولي مي ڦولونه ڏي

زما مٽي قوي ڏي تاريخ وگوره
بس تش مي ڊجنگه نڦرتونه ڏي

وينه بهول نه غوارم واوره ته
سولي ته موخلاص واره ورونه ڏي

زه حميدزي ڊاڪر بنه ڏي نه منم
ڏي ڊلاسه ژوند ڪي موغمنه ڏي

رون سیند

سپورمی

سپورمی رنای مینان خوبنوی
تیارې راتلل دې غمازان خوبنوی

هغه دې زوی نه دی چې تاورانوي
ستا وړانیده به خاینان خوبنوی

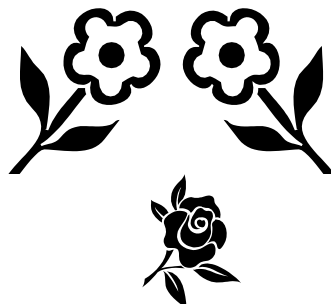
دکلي کوره څخه وتښته څه
وژل دورورخوبې ننگان خوبنوی

ځان دې په نیغولاروسپڅ کره ځوانه
کړې وړې لارې ماران خوبنوی

دقلمونو سه ماني جوړې کره
ماني دپوهې عقلاڼ خوبنوی

کتاب کې نوم دپښتانه ومونده
پښتانه خلگ عاجزان خوبنوی

نوم په نومو کې د جانان ښه لگي
حمیدزی خپل ښکلی جانان خوبنوی

رون سيند

بدمي ايسي

آمانت کي چي خيانت کري بدمي ايسي
خپل هيواد سه چي نفرت کري بدمي ايسي

نه يي غوالم نه يي دوست بولم خبرشه
چي غليم سره الفت کري بدمي ايسي

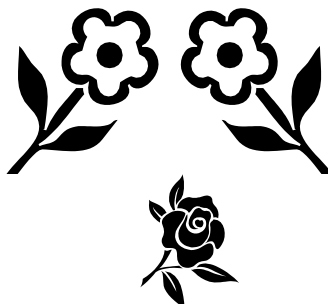
که ډيوه نه ده نوڅه ده شغلي کاندي
دعالم چي څوک غيبت کري بدمي ايسي

بڼه هغه دی چي تقواکري گناه نه کري
په غرور چي سراوچت کري بدمي ايسي

ظلم کاندي په مظلومو پيڅرکاندي
دظالم چي څوک عزت کري بدمي ايسي

خپل فرهنگ مورنگينه پوره پوره دی
چي دبل فرهنگ عدت کري بدمي ايسي

حميدزی دپښتانه په نوم وياړيزم
څوک چي شک يي په غيرت کري بدمي ايسي

رون سيند

وره جهان خونديکوي
خيال دجانان خونديکوي
غماز پينيمان خونديکوي

شبنم دگل دپاسه
بنکلي گلان خونديکوي

سپورمي دسر دپاسه
شنکي آسمان خونديکوي

ملگري چار چاپيره
شپه دباران خونديکوي

ر مه دسپينو ميرو
دبنت بيابان خونديکوي

لاس کي قلم کتابچه
هيواد ودان خونديکوي

دخان جهانه سه ورک
ياد دسبحان خونديکوي

دغرو روغو سرونه
وني مرغان خونديکوي

دحميدي خبره
وره جهان خونديکوي

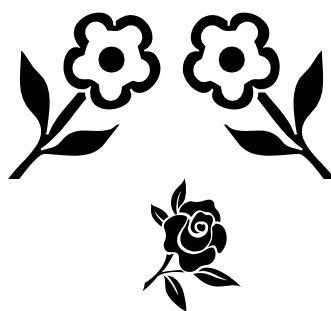
رون سيند

دقام په غم کي دسکاره غوندي يم
دزړه اهوڼه مي درخولي راوړي
دسترگو او بڼکي مي شلې راوړي

درد دهيواد مي دپرهره خيري
درخواري ژبي مي گيلي راوړي

دقام په غم کي دسکاره غوندي يم
سوي وجود سه مي لمبي راوړي

حميدزي ولي به غمجن نه يم
دسترفرهنگ مي جنازي راوړي

رون سڀند

په آندو عدت یم

دتوروشپوپه رنیدو عدت یم
زه دغمونوپه لیدو عدت یم

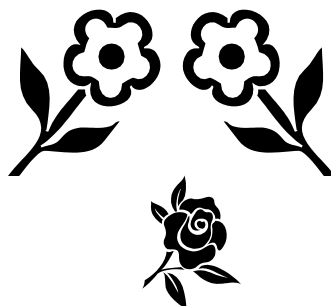
دپښتون قام زخمونه زما زخمونه
دخپل زرگی په زوکلیدو عدت یم

خوبونه وینم هیڅ تعبیری نسته
زه دسپرلي په امیدو عدت یم

کھکشانونه پورته هسک کي شمارم
حُمکه او هسک کي په آندو عدت یم

وجودجانان پسي پرهرپرهردی
دپرهررونوپه دردو عدت یم

دغریبانو جامي نشلومه
زه حمیدزی په رغیدو عدت یم

رون سيند

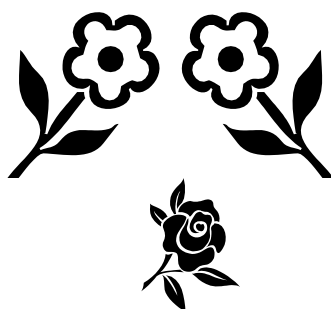
تور، سور اوزر غون بيرغ دي تل هسک اور پاندوی
چي موسيمه په خپل وينورنگينه کرل
آزادی راته دالی پراخه سينه کرل

چي نیکونوموننگ وکړپه تاتوبی
دي خپانده لوی سیندویي ننداره کرل

تورؤ سورز غون بيرغ دي تل رپاندوی
دي ویوباندي غلیم ز مورسه کینه کرل

هسک هسک غرونه دخوښي سندرې وایي
خپلواکی مومبارک شپون داتپه کرل

حمیدزي ته خپل هیواد دخانه گران دی
زړه کي مینه دهیوادیی میلنه کرل

رون سيند

نه پوهيرم؟

يا خوځفه يم خپل دبخته څخه
يا په ژوندون باندي دمره غوندي يم

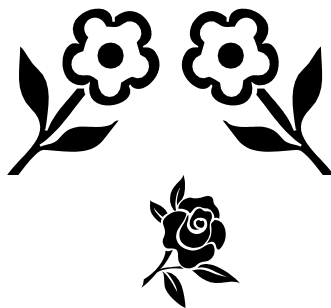
يا پرهرنومي وجودنيولي
يا داورمنځ كي دسكاره غوندي يم

يا خوداشپه ده دركلونواورده
يا زه په مينه كي نشه غوندي يم

يا مي دچم وگري مخ نه ويني
يا زه په شپه كي دايره غوندي يم

يامي دزړه څخه تقوا تللي ده
يا زه دونيا كي دميلمه غوندي يم

يا حميدزي يم په گلرنگه مئين
يا په دونيا كي بيله زړه غوندي يم

رون سڀند

ديپنتوسره په ز غرده مي دوستي ده
دبدانوسره مرسته تباهي ده
دنيكانوپه خدمت كي پا چاهي ده

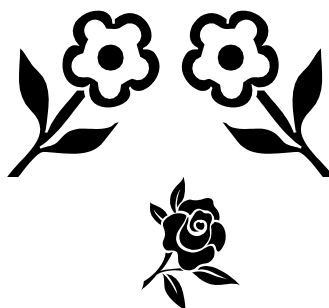
كائيناتوته انديوسه پورته لارسه
په خيالونودعقا كي خوشحالي ده

دبي پتودعزت خخه پرهيزكره
دظالموپه صفت كي بربادي ده

حقيقت كي دگناه لذت ډپر تريخ دي
دشي بويه تيريدوكي چسپاندي ده

پاچاهي دي وه مغزوته هله وركره
كه مغزوكي دي تقواسر دوستي ده

حميدزي په دي خبره پنينيمان نه يم
ديپنتوسره په ز غرده مي دوستي ده

رون سیند

په قلم دي ټاټوبی جوړ کړه
داوښکوسیندباندي زرگی اوبوم
دزړه دردونو ته درمل لټوم

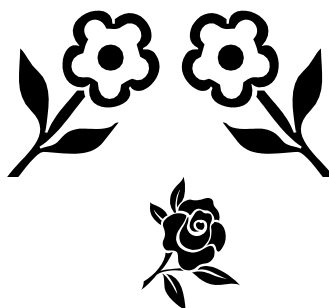
ددي شي بودتي ريدودوپري
توروتيارو کي خپل جانان يادوم

آسمان ته گورم ورکي مينه موندم
دنفرتونوسه وجودداروم

کرووعدوباندي پښيمانه نه يم
که مي الله (ج) مل سوو عدي پره کوم

په مينه مينه کي يادونو کي ورک
دگل په ياد باندي زرگی ژروم

قلم دي واخله خپل ټاټوبی جوړ کړه
په دي خبره حميدزی خبروم

رون سڀند

پښتون ولي لتوم
خپلو زخمونو ته درمل لتوم
دخير بسپگني يو عمل لتوم

ثنا دپاک پروردگار وایمه
دگناهوسه خان ژغورل لتوم

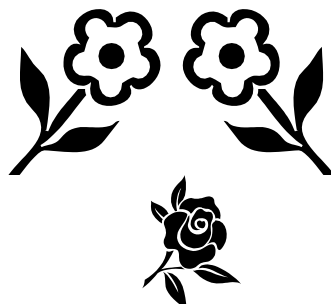
داندانخورمي در محشره وړمه
دنيکوتله در نول لتوم

هڅه کوم په نيغولار و لارسم
دبدکرو پنداخيستل لتوم

سرونه تپت ددنگو غرونو وينم
په عاجزي پورته ختل لتوم

په خپل قلم او ژبه ستايم هغه
دجانان پلونوباندي تلل لتوم

حميدزي وایمه پښتوپه ژبه
پښتون ولي په خان منل لتوم

رون سيند

تاريخونه موراسوخي
خومره ډېردي زموږ غمونه
په وجودباندي زخمونه

وران ويجارموي تاتوبی
دظالموپري ظلمونه

تاريخونوموراسوخي
هم يي مات کړل قلمونه

دفرهنگ مو دبنمان دي
پري خبردي عالمونه

ياخومورپه خوب ويده يو
يامومات دي اندمونه

راسی ورنومتفق سو
رايوخای به کړوقامونه

نوربه پوهه کړوحاصله
وره زده به کړو علمونه

که دواړه چاري وکړو
موربه روغ کړي مله مونه

حميدزيه نفاق اوردي
اورنه ډک دي جهنمونه

رون سڀند

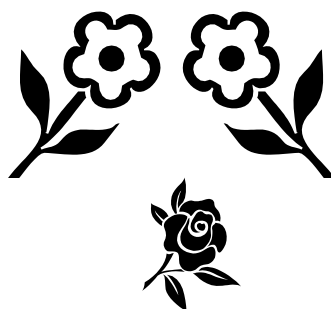
پيروى باندي يي زما ساکري تمامه
خپل جانان راته دتول جهانہ گران دى
په بنکلاباندي مټين يي هر انسان دى

يوکاته يي ناپايانه خوشحالي ده
خاندلمردى تول جهان باندي ربنان دى

مور وپلار او داتابوبى مي تري زارسه
زما قلم يي په ستايلوکي ناتوان دى

پيروى باندي يي زما ساکري تمامه
ياالله (ج) زما همدغه يوارمان دى

برياداده چي تقوادي سوه په برخه
حميدزيه گناهونه سترتوپان دى

رون سيند

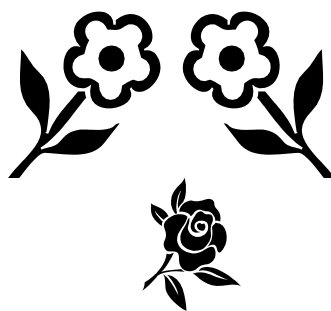
په ژوندون کې يې خزان ابدې سوي
انسان خان لره په خپله عزت مومي
بدوکړوباندي په لوی لاس ذلت مومي

د سپورمې په راختوسي تيارې ورکې
مئينان يې په ليدلوقوت مومي

غمازان به دي زخمونه پتې نکري
غمازان دي کړيدوکې رحمت مومي

د زړه خيري دي نيکيوباندي پريوله
زړه دي خپله په خپل خان کې جنت مومي

په ژوندون کې يې خزان ابدې سوي
حميدزی يې په سپرلي کې علت مومي

رون سيند

پگري مي سرباندي توپان نه پريږدي
دخپل قسمت څخه گيله نه لرم
غمجن زرگي ته هم پلمه نه لرم

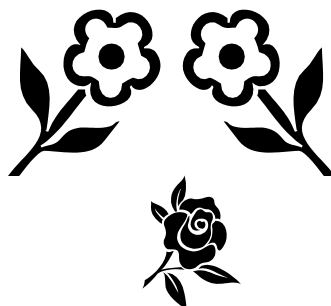
دمدومي شت يم دتیارو په بناړکي
په خپل جونگره کي ډپوه نه لرم

دلته وگري په درنه خوب ويده
وه وينتابه ته يي تپه نه لرم

بگري مي سرباندي توپان نه پريږدي
کروړتړلوتي موقه نه لرم

زما تاتوبی دي زخمي زخمي کړ
ولي غليمه زه چاره نه لرم

هي وادمي اورکي لادرخوبه سوخي
حميدزي بله انديبننه نه لرم

رون سڀند

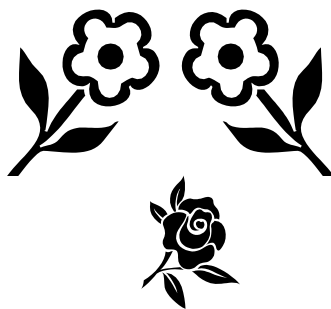
اوبنڪي پلورم
خپل دڙوندي بي تلمه
لوي غمونه زه گالمه

په تياروڪي مي منزل دي
درنا منزل ته حمه

په اغزوباندي مي شپه ده
دهيواد دغمه مرمه

خپل وجودمي دبنمن بولم
ستا په يادبي زورومه

درقلم مي اوبنڪي خاخي
حميدزي اوبنڪي پلورمه

رون سڀند

گرم يو

مورن په خپله خپل څم ويران كړي دي
ځكه دپير ديو نه خيرات غواړو

لاري مو دپوهي بندي كړي دي
اړيو دغمازو نه زكات غواړو

خپل دورور په وينو تنده ماته كړو
غزكړو چې په كلي كي جومات غواړو

نه مودي لوستلي دبريا كتاب
څله دنيكبختو شان حيات غواړو

منځ كي مونفاق سره ويشلي دي
بديو قلمونه مومات مات غواړو

جنگ مو په مغزونو كي كرلي دي
رځي څخه پك ټول كاينات غواړو

وايي حميدزي په دعاگانو كي
ربه كړاونوسه نجات غواړو

رون سیند

كلونه كيرى وژل كيرى پښتون
مدو مدو څخه زوريرى پښتون

پرهر پرهر يې دې دچم گلونه
مرگ يې روادى لاقتليرى پښتون

څوك يې كافر څوك يې مجرم يادوي
دمسلمان په نوم زوريرى پښتون

ظالموكړى ورته يوصلا ده
دغليمانونه خوبنيرى پښتون

دخوب يې ډېرى مودې تيرى سولې
نن يا سبا به راپاخيرى پښتون

خپلو رقيبوته ځواب وركوي
دنيكمرغى سمته ستنيرى پښتون

دبيت كاله كې به مسكا خوره سي
بيا به هيڅكله نه ژريرى پښتون

په خپل قلم به نړيوال هيران كړي
وپاس هسكونوته به خيرى پښتون

رون سڀيند

دښونځي نوم به يولي ايردي
په خپل مقام به بيا نازيري پښتون

بيلتون به ختم سي دور نومځ کي
په يوه چم کي به اوسيري پښتون

دحميدزي به ارمانونه پره سي
په لوی هيواد کي به اوسيري پښتون

غوليدلي يو

غوليدلي يو په خپلو کي په جنگ يو
دمدو څخه دخپلوکرو په تنگ يو

ديوالي په نامه موخلک وژني
دکرو غره په شان يو بيا هم داسي رنگ يو

وخت راغلی چې په پوهي به سيالي کرو
که رښتيا نري منلي خپل په تنگ يو

مورن که يو سو دخپل ورور سره پخلاسو
باور وکړی چې دهرچانه به دنگ يو

په الهام کي مو دژوند سندري نځي
حميدزي سره لاسونو کي لونگ يو

رون سڀند

قام مي وينس سوي
زما دقام غرونه اوري
هسک هسک غرونه تري لڙيري

دمدو چي ناقرار وه
هغه زرونه قرار يري

دکلو چي دلته جوړوو
ها ديوال به رانيري

چي په بيلو لارو تله
ها سيندونه به گڍيري

چي يي لمرنه وليدلي
هغه زرونه به سوخييري

دوختونو چي خزان وه
گلابونه به غورييري

ولي مور تل بريالي وو
تاريخونه لوستل کيري

په صحراو کي چي مېشت وه
دبنيو سمته ستنييري

رون سيند

چي دخولو وه پريوتلي
هانومونه به ياديري

په كلونو چي وه ستري
هاوگري هوساكييري

چي آندونه يي وه مراوي
اوس آندونه يي غورييري

بنكلا گاني به راوري
بيرغونه به رپيري

پښتانه به برياموندي
رقيبانبه يي ژرييري

کرغیرنه لیکه سوخي
دپورنډ نوم به هيرييري

دکتاب به وي ملگري
غليمان به تري پاريري

پښتانه به سريؤ سي
رانه ستوري به نخيري

رون سڀيند

دلته وگري بس شرونه اخلي
جنگ دزلمونه مو شرونه اخلي

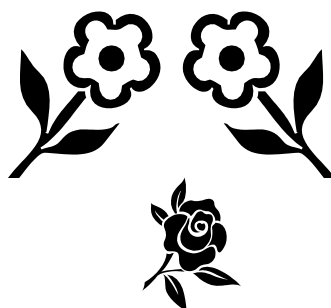
غواري تاريخ موراته لولپه ڪري
دتان دقلم مو ازاورنه اخلي

په فولادي قلفويي خولي ترلي
وگري خولوته حِينُرونه اخلي

حجره ڪي دوه زلمي په يوه خوله ندي
حِيني اوبه حِيني اورونه اخلي

په سيندڪي ويني مو دورايه بنڪاري
دجنگ لوگي مورانه غرونه اخلي

غواري مرغه پشان هواته لارسي
حميدزي حانتته وزرونه اخلي

رون سڀين

زما دخوبونودونيا
زړه سره کړي جفا

ما دثواب لپاره
گلوته کړي مسکا

که مي صفت کړی دی
صرف مي ستايلي الله

دخپل هي واد دغمه
نه مي اودريږي ژړا

پښتومي وياړدی واوره
هم مي دژوندده رڼا

په اسلام سر ورکوم
خومرده لويه سودا

زه يم مين په گلاب
زړه مي دی کروړپه وفا

وايه مي ستا لپاره
حميدزی وایم رښتيا

رون سڀند

دښوانكارمه كوه
دظلم كارمه كوه

تل دبدى يې تښته
داغزودارمه كوه

په نيكولارودرمه
نورانظارمه كوه

ژوندون دبادپه شان دى
په ژونداعتبارمه كوه

كړه مشوره هميشه
په كارتلوارمه كوه

دپوهي لار كړه خوښه
په قلم وارمه كوه

حميدى وزوروه
زړه نوركرارمه كوه

رون سڀند

دعشق پر لاره راته تلل بدبڼڪاري
دميني ڄان راته ژغورل بدبڼڪاري

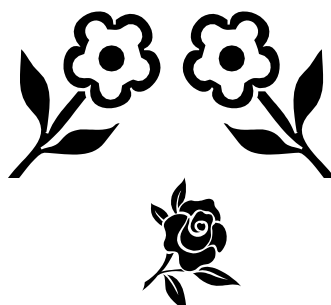
خپل ڪروته ڳورم اوبدلون راولم
ڄان په تش هيلوتير ايستل بدبڼڪاري

دگلوبوي خوپر هرچا بڻه لگي
اغزي دبيخه ڄخه ڪنبل بدبڼڪاري

پوهه انسان ته نيڪمرغي ورکوي
دجهل لاري تش ڄارل بدبڼڪاري

رڻتيا ترخه دي ددرمل په شان دي
دروغ وايوباندي خندل بدبڼڪاري

حميدزي لاردنيڪوبڻه پيژنم
دبدوڄان هم خبرول بدبڼڪاري

رونځ سيند

ژونده يوه موقه دخوشحالی راکړه
يوه شيبه آرام دبد حالی راکړه

مه مې زوره دخپل هیواد په غم
زما وگل هیواد ته نور بنادی راکړه

وباسه دزړو سه نفرتو زموږ
ربه اتفاق دورور ولی راکړه

سترگې مو دزړه په لیدو ښکلي کړې
يو ديدن دگل په زندگی راکړه

نور مو دتقوا په لار بوزي ته
موږ ته لوی اجر و نه دنیکی راکړه

زړه کي مو دردونو ته سکون کښیږده
پوهه علم دوره ته پالی راکړه

زموږ هیواد دښ په شان ښایست لري
بس دسولې ژوند اونیکمرغی راکړه

نه وو حمیدزي سره رنگین غزل
غم وه هیرو لو ته لنډی راکړه

رون سيند

نه پو هيرم دژوندون خوږي ترخي دي
خوښي نسته دلته واړه انديښني دي

دچا ژاړی اولادونه مسکينان دي
دچا سترگي دفراق تکی سري دي

زموږ هیواد کي دکلونو سه جگړه ده
دښارو منځ کي دجنگ بلي لمبي دي

ظالمان دي دفرديو په خوله کاندي
دجابر دمظلومانو سه گيلي دي

رحم نه لري گلونه يي خزان کړه
دقاتل ماليار لاسونو کي چري دي

ورور دورور سره په جنگ دی نه پوهيري
جوړي کړي بيگانو دسيسي دي

دکتاب مينه يي زرکي زره نسته
زموږ اوبنو منځ کي بي شمېره فاصلي دي

که يونه سو تل تر تله به کړيرو
حميديه په نفاق کي تارکي دي

رون سڀند

دخوب ڪول ڪله ارام راکوي
غم دهيواد راته الهام راکوي

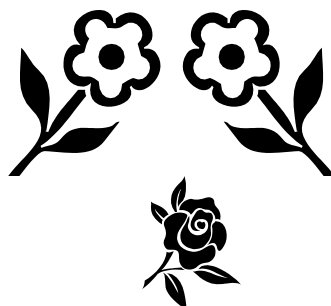
ديتمانو اسويلي اورمه
داڙوندون ستري دي ابهام راکوي

وينه زمور ورته ارزبنته نه لري
غليم وڙنه دسترقام راکوي

دهره خايه خندا ليري تلي
سلگي ڙراوي هر ماينام راکوي

د ورورو ڙلو ڄومره غته ڀالي
دشهيدگل جسد انعام راکوي

رائه ڇي علم حميدزيه وکرو
دڙوندکولو ته دوام راکوي

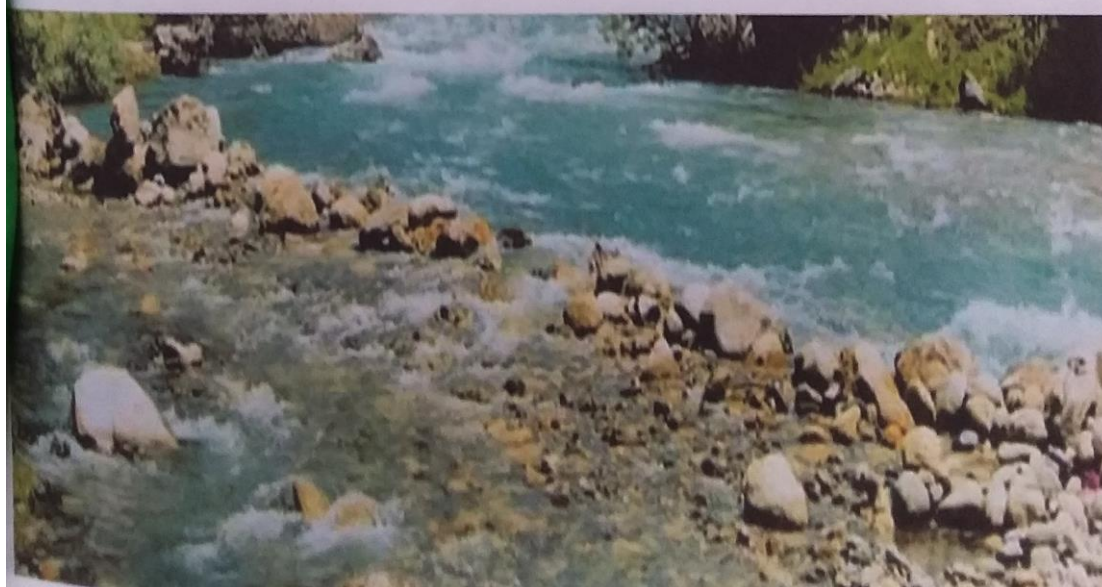

دليکوال لنډه پيژندنه!

محمود حميدزي په انگرېزي (MahmoodHamidzai) دخيبرالله زوی، دحاجي محمداقبال لمسی او په خټه اخکزی دئ . نوموړی د 1374 لېږديز لمريز کال دثور دمهياشتې په څلورمه نېټه چې د 1995 لېږديز کال دافريل دمهياشتې 24 نيټې سرسمون خوري دکندهار ولايت دژړی ولسوالی په سنگحصار کلي کې زيږيدلی دئ. حميدزي دپني زده کړې دخپل کلي دملا امامانوڅخه لوستي دي.

لومړنی ښوونځی يې په سنگحصار لېسه، منځنی ښوونځی يې په قاضي عبدالمجيد منځنی ښوونځی کې لوستی او په کال 1396 لېږديز لمريز کال کې دژړی ولسوالی داسعدسوري لېسې څخه فارغ او دمکتب دوره يې پای ته رسولې ده. حميدزي: نیمه عالی زده کړې د ډاکټر مامون طاهري روغتيا علومو انستيتوت ددرنگ په څانگه کې کړي او دپاد انستيتوت څخه په کال 1399 لېږديز لمريز کال کې دپنځلسم پاس په سويه فارغ دئ

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**